

РЕШЕНИЕ

№ 5151

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 10.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **5109** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. чл. 38в ал. 4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е след изпратено по компетентност от Административен съд-Варна адм.дело № 2758/2022 г., образувано по подадена жалба от Н. А. Н. срещу Решение № ЛДЖ-22-7/14.11.2022 г. на инспектор в Инспекторат към Висшия съдебен съвет /ИВСС/ И. Г., с което на основание чл. 38в, ал. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е отхвърлена жалбата му срещу действията на Административен съд-Варна като администратор на лични данни, изразяващи се в разкриване на лични данни на жалбоподателя по адм.дело № 562/2022 г. по описа на АС-Варна.

В жалбата се твърди, че обжалваният акт е неправилен поради нарушение на материалния закон и необоснованост, поради което следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган с указания за точното прилагане на закона. Поддържа се, че Административен съд – Варна незаконосъобразно е обработил личните данни на жалбоподателя, като е изпратил съдебни актове и препис от молба по чл. 238 АПК на адвокат Т. И., след като тя вече не е имала качеството на процесуален представител на Н.. Твърди се, че не е установено, кой е разпоредил връчването на тези писмени документи – съдията-докладчик или деловодителя.

Ответникът, инспектор в Инспектората на В. - И. Г., чрез процесуален представител юрк. С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна, Административен съд-Варна, редовно призована, не се

явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд - София-град, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред ИВСС е започнало на основание постъпила жалба с вх.рег. № ЛДЖ-22-7/09.08.2022 г. от Н. А. Н., в която били изложени твърдения за извършено от Административен съд-Варна в качеството му на администратор на лични данни, нарушение на правилата на защита на личните данни на жалбоподателя в производството по адм. д. № 562/2022 г. по описа на АС-Варна. Според твърденията в жалбата до ИВСС, нарушенията се изразяват в това, че във връзка с входящата до АС-Варна молба за отмяна на влязло в сила решение по горепосоченото дело, и в изпълнение на определение № 10143/05.08.2022 г. на съдията-докладчик, съдът е изпратил препис от определението на адв. И., което нарушавало личните данни на жалбоподателя. Оспорващият сочи, че не е бил давал съгласието си Административен съд-Варна да информира неговия „бивш служебен защитник“ за входящата от него молба за отмяна.

Във връзка с подадената жалба от Н. инспектор към ИВСС изискал от АС-Варна справка за движението на адм. дело № 562/2022 г. по описа на АС-Варна, както и становище по жалбата.

С оспореното в настоящото производство Решение № ЛДЖ-22-7/14.11.2022 г. жалбата на Н. била отхвърлена като неоснователна. Прието било, че Административен съд – Варна е „администратор“ на лични данни в качеството си на публичен орган по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 26 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламента), който обработва самостоятелно лични данни за целите на правораздавателната дейност, регламентирана в Конституцията на РБ, Закона за съдебната власт, Гражданско-процесуалния кодекс и други нормативни актове. Според мотивите на акта адвокатите са „получатели“ по смисъла на чл. 4, т. 9 от Регламента, като попадат в кръга на лицата, пред които данните се разкриват. Посочено е, че съгласно чл. 31, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокатът има свободен достъп и може да прави справки по дела, да получава копия от книжа и сведения с предимство в съда, само въз основа на качеството си на адвокат, което удостоверява чрез представяне на карта, издадена от Висшия адвокатски съвет. Направен е изводът, че изпращането на разпореждане по делото от съда до адвокат, чието качество е безспорно установено, не представлява неразрешено разкриване на съдържащите се в него лични данни, защото адвокатът има качеството на получател на лични данни по силата на професионалния му статут, установен с действащото законодателство. Отбелязано е, че в конкретния случай адв. И. е била назначена за процесуален представител на жалбоподателя на основание чл. 26, ал. 2 от Закона за правната помощ. Като в това си качество е била запозната с личните данни на жалбоподателя по делото, поради което е имала възможността чрез използването на личните му данни, да прави справки в публикуваните актове на интернет страницата на съда, т.е. получила е съдебен акт, до който е имала свободен достъп и по друг ред.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл.38в, ал.4 ЗЗЛД 14-дневен срок от

надлежна страна, адресат на оспореното решение, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за неоснователна, поради следните причини:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – инспектор в ИВСС, в съответствие с предоставените му правомощия по чл. 38в, ал. 1 и ал. 4, вр. чл. 38б, ал. 1 ЗЗЛД и чл. 94а, ал. 1, т. 3 и т. 4, вр. чл. 94б, ал. 3 от Правилника за организацията на дейността на ИВСС и за дейността на администрацията и на експертите, обн., ДВ, бр. 103 от 27.12.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.. Съгласно чл. 38б ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт, за каквото се твърди в настоящия случай, субектът на данни има право да подаде жалба до инспектората, която съгласно чл. 38в, ал. 1 ЗЗЛД се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор.

Поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал. 2 АПК. При извършена преценка се констатира, че актът съдържа задължителните по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително фактически и правни изводи, въз основа на които жалбата е приета за неоснователна.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл. 38б, ал. 1 ЗЗЛД срок. Спазено е и изискването на чл. 38в, ал. 2 ЗЗЛД при разглеждането на жалбата да се събират данни, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от администратора или обработващия лични данни. При произнасяне по съществуващото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено. Решението е постановено, след като е предоставена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства съобразно чл. 36 АПК.

Настоящата съдебна инстанция намира, че процесното решение е постановено в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, като наведените доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват неоснователни.

Съгласно чл. 4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл.5, §1, буква е) от Регламент (ЕС) 2016/679 е разписан един от принципите, свързани с обработването на личните данни, според който същите следва да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност").

Според принципите, заложи в чл. 6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум"/. Съгласно същата разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В процесния случай спорен е въпросът, дали с изпращането на определение № 10143/05.08.2022 г. по адм.дело № 562/2022 г. по описа на АС-Варна на адв. И., съдът е допуснал нарушение при обработването на личните данни на жалбоподателя.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че с определение № 1489/16.05.2022 г. по адм. дело № 562/2022 г. по описа на АС-Варна на основание чл. 26, ал. 2 от Закона за правната помощ адв. Т. И. е била назначена за процесуален представител на жалбоподателя Н. по посоченото административно дело. С решение № 1032/26.07.2022 г. по адм.дело № 562/2022 г. АС-Варна, 24 с-в е отхвърлил жалбата на Н. Н. срещу решение № РД-50/01.03.2022 г. на председателя на ОС-Варна за отказ за достъп до обществена информация. Така постановеното решение било окончателно на основание чл. 40, ал. 3 ЗДОИ и не подлежало на обжалване.

С молба по адм. дело № 562/2022 г. по описа на АС-Варна, подадена на основание чл. 239, т. 5 от АПК, Н. Н. поискал отмяна на влязлото в сила решение. Към така подадената молба Н. приложил и молба за освобождаване от заплащане на държана такса. С определение № 10143/05.08.2022 г. по адм. дело № 562/2022 г. на АС-Варна, съдът оставил без движение подадената молба за освобождаване от държавна такса, като указал на Н. в 7-дневен срок да предостави документи, удостоверяващи получаваните приходи. Това определение било съобщено, както лично на Н., така и на назначения му процесуален представител адв. И..

Предвид така установената хронология на фактите, съдът счита, че административният орган правилно е направил заключението, че в случая не е налице незаконосъобразно разкриване на лични данни на жалбоподателя. Съгласно чл. 26, ал.

2 от ЗПП органът по чл. 25, ал. 1 или 2 назначава определения адвокат за повереник, защитник или особен представител за всички фази и съдебни инстанции, освен ако има възражение за това. В действителност решението по адм.дело № 562/2022 г. на АС-Варна е било влязло в сила, но жалбоподателят се е възползвал от предвидения извънреден способ за отмяна на влезли в сила решения, регламентиран в глава 14, раздел I от АПК. По делото с акт на съда е имало назначен процесуален представител в лицето на адв. И., като до момента на постановяване на определение № 10143/05.08.2022 г. по адм. дело № 562/2022 г. на АС-Варна същата не е била освободена от това си качество по реда и на основанията, предвидени в чл. 26, ал. 6 ЗПП. Ето защо, с изпращането на адв. И. на съобщението за оставяне на молбата на Н. без движение, АС-Варна не е допуснал нарушение при обработването на личните данни на жалбоподателя, тъй като към този момент адв. И. все още е разполагала с представителна власт като процесуален представител на Н. Н. по адм.дело № 562/2022 г. по описа на АС-Варна.

По изложените съображения съдът намира жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

При този изход на правния спора и съобразно разпоредбата на чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъдат присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. от [населено място] срещу Решение № ЛДЖ-22-7/14.11.2022 г. на инспектор в Инспекторат към Висшия съдебен съвет /ИВСС/ И. Г., с което на основание чл. 38в, ал. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е отхвърлена жалбата му срещу действията на Административен съд-Варна като администратор на лични данни, изразяващи се в разкриване на лични данни на жалбоподателя по адм.дело № 562/2022 г. по описа на АС-Варна.

ОСЪЖДА Н. А. Н. от [населено място] да заплати на Инспекторат към Висшия съдебен съвет разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: